

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om større åbenhed i Europaudvalget.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Kolstrup (EL).

(Fremsat 25/1 2000).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Mens udenrigsministeren går på talerstolen, kan jeg bede om, at der bliver ro i salen, således at vi kan gå i gang med forhandlingerne. Værsgo!

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Efter at vi nu kun har diskuteret EU-sager i dag i 4½ time, glæder jeg mig til endnu et par timer i selskab med EU-problemer. Jeg er sikker på, at det bliver interessant.

Første forslag, vi her behandler, er Enhedslistens forslag om større åbenhed. Det vil sige, det er det jo ret besat ikke et forslag om; det vender jeg tilbage til. Men lad mig sige først, at åbenhed i EU-sager er et emne, der interesserer os alle. Det interesserer Folketinget og regeringen, og det interesserer også befolkningen, og derfor er det et godt emne at få til debat.

Vi ønsker fra regeringens side så megen åbenhed og gennemsigtighed om vores deltagelse i EU-arbejdet som muligt. Det gælder i forhold til Folketinget og Europaudvalget, og det gælder vores egen håndtering af EU-sagerne, og vi har meget konsekvent ført en aktiv politik for større åbenhed om Danmarks deltagelse i EU-samarbejdet.

Der er allerede i dag stor åbenhed. Samtlige forslag fra Kommissionen sendes til Folketinget. De er offentligt tilgængelige. Papirer, som regeringen oversender til Europaudvalget, er offentligt tilgængelige. Det sker en sjælden gang, men det er ikke mange om året, at et papir må holdes fortroligt. Det hører til de absolutte sjældenheder og har ganske specielle begrundelser i hvert enkelt tilfælde. Der er muligheder for at afholde høringer om Kommissionens grønbøger og hvidbøger. Der er skabt mulighed for at afholde åbne europaudvalgsmøder med adgang for offentligheden.

Der er situationer, hvor offentligheden må begrænses af hensyn til Danmarks interesser. Efter regeringens opfattelse vil offentliggørelse af danske forhandlingspositioner svække den danske forhandlingsposition og Danmarks mulighed for at påvirke og nå det rigtige resultat. Det er derfor, møderne i Europaudvalget ikke er åbne og referaterne ikke offentliggøres, og lad mig minde om, at møder i Folketingets udvalg jo generelt ikke er åbne.

Forslagsstillerne foreslår, at referaterne fra møderne i Europaudvalget skal offentliggøres 4 uger efter mødet. Det foreslås under henvisning til åbenheden i den svenske EU-beslutningsproces. Referaterne fra møderne i den svenske rigsdags EU-nævn offentliggøres 2 uger efter, at mødet har fundet sted. Men det svenske EU-nævn kan ikke sidestilles med Folketingets Europaudvalg. Der er en markant forskel på de to udvalg og på indholdet og drøftelserne i de to udvalg.

Den danske regerings orientering i Europaudvalget om de danske og de øvrige medlemslandes forhandlingspositioner er detaljeret og grundig. Den danske regering forelægger sager til forhandlingsoplæg i Europaudvalget forud for rådsmøderne.

Der finder i Europaudvalget en drøftelse sted af detaljerede danske forhandlingspositioner. Dette sker ikke i det svenske EU-nævn. Da der ikke forelægges sager til forhandlingsoplæg i de svenske EU-nævn, og da referaterne er af en generel karakter, vil de normalt heller ikke kunne skade eller påvirke Sveriges forhandlingsposition.

Regeringen har til opgave at varetage danske interesser så godt som muligt. Der er en række tilfælde, hvor det ikke er hensigtsmæssigt, hvis medierne og dermed også de øvrige medlemslande har et kendskab til Danmarks forhandlingsposition og overvejelserne bag den.

Beslutningsforslaget vil derfor efter min opfattelse svække Danmarks mulighed for på bedste måde at varetage Danmarks interesser og få indflydelse. 4-ugers-fristen hjælper her jo ingenting. Der kan sagtens være sager, som er undervejs i meget mere end 4 uger, og hvor offentliggørelse f.eks. af forhandlingsoplæg, som kan være mere end 4 uger gamle, kan have stor skadelig virkning for vores forhandlingsposition.

Lad mig understrege noget, som altid for mig har været væsentligt i arbejdet i Folketingets Europaudvalg, det tidligere Markedsudvalg,